

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8923/2021
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Будимир Радивојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Десимир Драгојловић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1038/21 од 17.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1038/21 од 17.08.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1038/21 од 17.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта П 426/20 од 23.02.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име претрпљене материјалне штете на име вредности одузетог путничког возила „Ауди А6“ исплати износ од 594.853,00 динара са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате и на име услуге транспорта исплати износ од 550 евра у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 01.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 251.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1038/21 од 17.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за накнаду материјалне штете у износу вредности одузетог возила од 594.853,00 динара и на име плаћене услуге транспорта у износу од 550 евра, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање у погледу утврђене висине материјалне штете) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је дана 04.02.2019. године, а вредност предмета спора је 5.578 евра.

Како означена вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић